31972R2843

31.12.1972 DZIENNIK URZĘDOWY WSPÓLNOT EUROPEJSKICH L 301/162

ROZPORZĄDZENIE RADY (EWG) NR 2843/72
z dnia 19 grudnia 1972 r.
w sprawie środków ochronnych przewidzianych w Umowie między Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Republiką Islandii

RADY WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą, w szczególności jego art. 113,

uwzględniając wniosek Komisji, a także mając na uwadze, co następuje:

dnia 22 lipca 1972 r. podpisano w Brukseli Umowę między Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Republiką Islandii;

co się tyczy procedur, które należy stosować w celu wprowadzenia w życie klauzul ochronnych przewidzianych w Traktacie ustanawiającym Europejską Wspólnotę Gospodarczą, to są one określone w samym Traktacie;

z drugiej strony, co się tyczy szczegółowych zasad wprowadzenia w życie klauzul ochronnych i środków zapobiegawczych przewidzianych w art. 23–28 Umowy, to nadal wymagają one określenia,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Rada, stanowiąc zgodnie z procedurą określoną w art. 113 Traktatu, może zwrócić się do Wspólnego Komitetu ustanowionego Umową zawartą między Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Republiką Islandii – zwanej dalej „Umową" – w sprawie środków przewidzianych w art. 23, 25 i 27 Umowy. Rada w przypadku, w którym jest to konieczne, przyjmuje takie środki zgodnie z tą samą procedurą.

Komisja, z własnej inicjatywy lub na wniosek Państwa Członkowskiego, może przedłożyć wymagany w tym celu wniosek.

Artykuł 2

1. W przypadku praktyki, która może uzasadnić zastosowanie przez Wspólnotę środków przewidzianych w art. 23 Umowy, Komisja, po zbadaniu danego przypadku z własnej inicjatywy lub na wniosek Państwa Członkowskiego, decyduje, czy taka praktyka jest zgodna z zasadami określonymi w Umowie. Komisja w przypadku, w którym jest to konieczne, przedkłada Radzie wniosek dotyczący przyjęcia środków ochronnych, a Rada działa zgodnie z procedurą określoną w art. 113 Traktatu.

2. W przypadku praktyki, która może spowodować zastosowanie, na podstawie art. 23 Umowy, środków ochronnych skierowanych przeciwko Wspólnocie, Komisja po zbadaniu danego przypadku decyduje, czy stosowanie takich praktyk jest zgodne z zasadami określonymi w Umowie. Komisja formułuje stosowne zalecenia w przypadku, w którym jest to konieczne.

Artykuł 3

W przypadku praktyki, która może uzasadnić zastosowanie przez Wspólnotę środków przewidzianych w art. 25 Umowy, zastosowanie mają procedury ustanowione w rozporządzeniu (EWG) nr 459/68 [1].

Artykuł 4

1. W przypadku wystąpienia wyjątkowych okoliczności wymagających, w sytuacjach określonych w art. 24 i 26 Umowy, natychmiastowego działania lub w przypadku dotyczącym przyznania pomocy eksportowej mającej bezpośredni i natychmiastowy wpływ na handel można, zgodnie z przepisami przedstawionymi poniżej, przyjąć środki zapobiegawcze przewidziane w art. 27 ust. 3 lit. d) Umowy.

2. Komisja, z własnej inicjatywy lub na wniosek Państwa Członkowskiego, może przedłożyć wymagany wniosek, na podstawie którego Rada decyduje zgodnie z procedurą określoną w art. 113 Traktatu.

3. Zainteresowane Państwo Członkowskie może, z wyjątkiem przypadków dotyczących pomocy eksportowej mającej bezpośredni i natychmiastowy wpływ na handel, wprowadzić ograniczenia ilościowe przywozu. Państwo to natychmiast powiadamia pozostałe Państwa Członkowskie i Komisję o podjęciu takich środków.

---

[1] Dz.U. L 93 z 17.4.1968, str. 1.

Komisja, w trybie postępowania nadzwyczajnego i w terminie trzech dni roboczych w przypadku art. 24 i pięciu dni roboczych w przypadku art. 26, od dnia powiadomienia określonego w akapicie pierwszym, wydaje decyzję, czy odnośne środki należy utrzymać, zmienić, czy uchylić.

Decyzja Komisji jest podawana do wiadomości wszystkich Państw Członkowskich; taka decyzja podlega natychmiastowemu wykonaniu.

Każde Państwo Członkowskie może skierować decyzję Komisji do Rady w terminie pięciu dni roboczych w przypadku art. 24, i dziesięciu dni roboczych w przypadku art. 26, od dnia podania decyzji do jego wiadomości. Rada zbiera się bezzwłocznie. Rada, stanowiąc większością kwalifikowaną, może zmienić lub unieważnić decyzję wydaną przez Komisję.

Decyzja Komisji ulega zawieszeniu, jeżeli Państwo Członkowskie, które podjęło odnośne środki zgodnie z niniejszym ustępem, skierowało sprawę do Rady. Zawieszenie dobiega końca, w przypadku art. 24, piętnastego dnia i, w przypadku art. 26, trzydziestego dnia od dnia skierowania sprawy do Rady, chyba że do tego czasu Rada zmieniła lub unieważniła decyzję Komisji.

Wprowadzając w życie niniejszy ustęp, należy przy wyborze środków dać pierwszeństwo tym spośród nich, które powodują najmniejsze zakłócenia w funkcjonowaniu wspólnego rynku.

Komisja przeprowadza konsultacje przed zadecydowaniem o środkach podjętych przez zainteresowane Państwo Członkowskie w ramach wprowadzenia w życie niniejszego ustępu.

Takie konsultacje przeprowadza się na forum komitetu doradczego, w którego skład wchodzą przedstawiciele każdego Państwa Członkowskiego obradujący pod przewodnictwem przedstawiciela Komisji.

Komitet zwoływany jest przez jego przewodniczącego. Przewodniczący przekazuje Państwom Członkowskim, w najkrótszym możliwym terminie, wszelkie odnośne informacje.

Artykuł 5

Przepisy niniejszego rozporządzenia nie naruszają stosowania klauzul ochronnych przewidzianych w Traktacie, w szczególności w jego art. 108 i 109, zgodnie z procedurami w nim przewidzianymi.

Artykuł 6

Komisja jest odpowiedzialna za przewidziane w art. 28 ust. 2 Umowy powiadomienie Wspólnego Komitetu przez Wspólnotę.

Artykuł 7

Przed dniem 31 grudnia 1974 r. Rada, stanowiąc większością kwalifikowaną, wyda, na wniosek Komisji, decyzję dotyczącą takich zmian niniejszego rozporządzenia, w szczególności jego art. 4 ust. 3, których dokonanie może okazać się w świetle doświadczenia konieczne, aby zapobiec ryzyku naruszenia jedności wspólnego rynku.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 19 grudnia 1972 r.

W imieniu Rady

T. WESTERTERP

Przewodniczący